

El teu lloc al món

Una llibreria és una col·lecció sense fi de refugis possibles

Eva Armisén

Quan fóssiu grans, tu escriuries llibres i ell els vendria. Un cop dissenyat el pla de futur familiar, tornàveu a la pilotapelpassadís, aquell joc vostre amb normes inventades. Teníeu anys d'una sola xifra, mastegàveu els dies com si haguessin de fer bola i l'etapa adulta semblava un capítol d'una altra vida.

Només una cosa t'agrada més que entrar en una llibreria: quedar-t'hi. Recórrer amb calma les taules i els prestatges del local, sabent que almenys un títol et picarà l'ullet i te l'enduràs posat. Deu ser com anar a una discoteca -no recordes haver-ne trepitjat cap, has llegit tot el que no has ballat-, però amb la seguretat que en sortiràs acompanyada. Aquí, flirtejant entre línies, està garantit el provem-ho i a veure què.

Una llibreria és una col·lecció sense fi de refugis possibles. Alguns t'acullen i prou, d'altres et són llar de foc. N'hi ha que els tasses i ja veus que no. Hi ha llibres que socorren el naufrag que portes dins, n'hi ha que l'empenyen al fons del fons. O que alternen bufetades amb petons a la galta. Alguns et fan creure en cavalls alats, d'altres t'eixamplen el desconsol. Uns quants te'ls han fet a mida.

El teu germà va fer bé d'apostar pel pla B: no has escrit tants llibres com somiaves de nena. Però si et busquessin -al cap de tantes vides- a la llibreria que ell no ha muntat mai, potser t'hi

trobarien.

Eva Piquer